



Ijskoude Arctic Guard in teken van nieuw optreden

 KAP Max van de Pol

 SGTBD AV Jasper Verolme

De wind jaagt stuifsnieuw over de bergkam. In het dal hangen flarden mist tussen de bomen. Het is diep in Noord-Noorwegen, ver boven de poolcirkel. Hier draait het Korps Mariniers de oefening *Arctic Guard*: een maand lang leven, verplaatsen en optreden onder omstandigheden die in Nederland niet bestaan.



Elke verplaatsing kost energie.

Wie hier traint, leert meer dan alleen omgaan met kou. Bergen, bevroren meren, lawinegevaar en eindeloze sneeuwvlaktes dwingen tot aanpassing. Elke verplaatsing kost energie. Elke fout wordt uitvergroot door de temperatuur. “We zijn hier nu ongeveer een maand bezig”, vertelt korporaal van de mariniers Dani. “We begonnen met de *Arctic Movement & Survival Course (AMSC)*. Daarna zijn we verder gegaan met de tactische fase, waarin we opdrachten plannen en uitvoeren.”



“Als je je *skills & drills* niet hoog houdt, is de kans op *frostnip* of *frostbite* groot.”

Overleven onder nul

Tijdens de AMSC leren mariniers zich verplaatsen op ski's, tenten ingraven en onderkomens camoufleren met takken uit het terrein. Sneeuw wordt gesmolten om water te maken.

Thermosflessen worden continu bijgevuld om warm te blijven. “Als je je *skills & drills* niet hoog houdt, is de kans op *frostnip* of *frostbite* groot”, zegt Dani. “Blijf niet met natte spullen lopen. Let op elkaar. Zie je witte plekken in iemands gezicht, dan moet je handelen.”



KPLMARNALG Dani (links) en MARN 1 ALG Giovanni maken in de Noorse sneeuw kennis met de specialistische inzet volgens *Force Design*.

Giovanni, marinier 1 algemeen, is voor de eerste keer in het hoge noorden. Hij ondervindt hoe verraderlijk het terrein is. “Als je niet op ski’s staat, zak je soms tot je knieën weg. Dat kost veel meer energie. Je moet hier continu rekening houden met veiligheid: lawines, bevroren meren waar je doorheen kan zakken. Dat zijn dingen waar je in Nederland niet mee traint.” Daarom oefenen de mariniers ook noodscenario’s uitvoerig. “We weten wat we moeten doen als iemand in een lawine terechtkomt of in een wak belandt. Dat hebben we hier geoefend en behandeld.”



Opereren met skidoos is nieuw voor velen. Na de training volgt de praktijk.

Beweging als wapen

In de tactische fase krijgen de teams een opdracht, gaan de planningsfase in en verplaatsen zich vervolgens van locatie A naar B. Soms voeren ze een *strike* uit, waarna ze weer exfiltreren om zich voor te bereiden op een volgende missie. Dani's tienmans-team splitst zich daarbij op. Een deel verkent voorwaarts met sneeuwscooters, 'skidoos', terwijl anderen zich verplaatsen met rupsvoertuigen van het type BV 206 die onder meer mortieren vervoeren. "Je moet flexibel blijven. Als een voertuig vast komt te staan of iets werkt niet, dan moet je samen naar een oplossing kijken."



De Bandvagn (BV) 206 is ideaal voor het vervoer van bijvoorbeeld mortieren.

Ook het opereren met skidoos is nieuw voor velen. Eerst volgt een training op het voertuig zelf, daarna komt de praktijk in bergachtig terrein. "Je komt punten tegen die beter werken en punten die minder werken", zegt Dani. "Daar leer je van."



“... er wordt meer tactisch inzicht verwacht.”

Grotere verantwoordelijkheid

De oefening staat in het teken van het nieuwe optreden: kleinere teams, meer specialisme en meer eigen verantwoordelijkheid. “Voorheen was het een grote club en gillend voorwaarts”, zegt Giovanni. “Nu ben je met minder man. Je bent kwetsbaarder en er wordt meer tactisch inzicht verwacht.”

Dat betekent ook dat specialistische uitrusting standaard wordt meegenomen. Extra kijkers, verschillende wapensystemen en aanvullende middelen zorgen voor meer slagkracht, maar ook voor extra gewicht. “Je rugzak is zwaarder”, zegt Giovanni. “Je moet harder werken om je te verplaatsen. Maar het moet mee.”



Verschillende wapensystemen – zoals dit Spike LR antitank-raketsysteem – zorgen voor meer slagkracht.

Snelheid, maar ook geluid

De introductie van skidoos vergroot de mobiliteit. Afstanden die te voet of op ski's een dag kosten, kunnen nu in uren worden overbrugd. Tegelijkertijd brengt het nieuwe uitdagingen met zich mee. “Die dingen maken geluid”, zegt Dani. “Je moet nadenken over je logistiek, over brandstof en over hoe je opgaat in het terrein. Snelheid is een voordeel, maar alleen als het past binnen de tactische situatie. De combinatie van ski's, voertuigen en kleinere teams maakt het optreden flexibeler, maar het vraagt meer afstemming en meer zelfstandigheid van iedere marinier.”



“... nadenken hoe je opgaat in het terrein.”

Karakter in de vrieskou

8 dagen in het veld, met weinig slaap en beperkt comfort, leggen de ware aard van mensen bloot. “Als je langdurig blootgesteld bent aan de kou, zie je echt wie iemand is”, zegt Giovanni. “Daar zit de groei.” Tijdens de AMSC werkte hij 10 dagen samen met iemand die hij nauwelijks kende. “Je maakt dezelfde kou mee; dat schept een band.” Humor helpt. “Soms moet je gewoon even lachen”, vult Dani aan. “Dat houdt het luchtig.” Tegelijkertijd blijft de scherpte nodig. Als iemand vermoeid raakt of niet meer helder is, wordt ingegrepen. “Zorg dat hij eet, drinkt of zich warmer aankleedt.”



Heel bijzonder: 'gewoon je werk doen' onder het Noorderlicht.

Momenten die blijven

Tussen alle *drills*, verplaatsingen en planningen door zijn er momenten die zich vastzetten in het geheugen. Op wacht, halverwege een berg. Of wanneer het noorderlicht plots boven het bivak verschijnt. "Dat is voor mij iets wat ik hier voor het eerst heb gezien", bekennt Giovanni. "Heel bijzonder." Voor Dani is het soms even stilstaan en om zich heen kijken. "Dan denk je: ik sta hier 2.000 kilometer van Nederland, boven de Poolcirkel. En we doen hier gewoon ons werk."

Voor Giovanni heeft dat nog een extra betekenis. "Hiervoor was ik verkoopmedewerker. Ik wist altijd dat ik marinier wilde worden. Als ik hier sta, beseft ik dat ik die droom heb waargemaakt. Het is zwaar, het is koud, maar het is ook gewoon *fucking vet*."



Geen (achter)namen, geen rugnummers; passend bij heimelijk optreden.

Door naar Cold Response

Arctic Guard is het wintertrainingsprogramma van het Korps Mariniers in Noord-Noorwegen. Deze training/oefening vormt de voorbereiding op de NAVO-oefening *Cold Response*, waarin bondgenoten gezamenlijk trainen onder winterse omstandigheden voor de bescherming van de Noordflank van het NAVO-verdragsgebied.

Tijdens *Cold Response* worden de aangeleerde vaardigheden direct toegepast in internationaal verband. Tegelijkertijd laat het Korps Mariniers zien dat het wereldwijd inzetbaar is. Geheel volgens het motto *Qua Patet Orbis* ('Zo wijd de wereld strekt') geldt dat ook boven de Poolcirkel.

